

ved tilstrækkeligt, at slige Erfaringer, de være sig nok saa bitre for Handelen, ikke bider paa det ærede Medlem Hr. Dahlgaard.

Det ærede Medlem fremhævede som det vigtigste, at Guldtolden vilde lægge Omkostningerne ved Kronens Retablering paa det brede Folk. Jeg vil gerne spørge, hvem det er, der udreder Omkostningerne ved Kronens Fald, og jeg vil gerne spørge, hvilke Omkostninger der er størst, om det er de 60 pCt., vi i første Omgang paatænker at opkræve i forøget Told, eller de flere Hundrede Procent større Beløb, hvormed Varerne nu stiger Uge for Uge, Maaned for Maaned i Relation til Valutastigningen, de 60 pCt., som tilmed vil gaa ned, eller de 100 pCt., som tilmed stadig vil forøges, hvis Valutastigningen skrider videre frem.

De Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard gjorde om Guldtolden i Norge, giver mig Anledning til at sige, at jeg ved jo godt, at det væsentlig var finansielle Grunde, der var de afgørende der; men den samme importbegrænsende Egenkab, som Guldtolden i Norge har, foruden at den giver Penge i Statskassen, har den vel ogsaa, naar vi indfører den paa dansk Grund. Vi har ikke den stærke Brug for Bedring i Statsfinanserne, som Norge havde, men vi har netop Brug for Guldtoldens valutaforbedrende, importbegrænsende Egenskaber, som de vil komme til Syne, og som sikkert vil vise sig at være tilstrækkelige overfor det Problem, jeg tillod mig at udrede i Gaar. Nu mente det ærede Medlem at kunne slaa Guldtolden af Marken ved at erklære, at den norske Krone var sunket, det var vist med 14 pCt., siden Guldtoldens Indførelse. For det første maa jeg dertil sige, at en Guldtold selvfølgelig skal have sin Tid til at virke; men dernæst tror jeg ikke, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, hvor klog han end er, vil kunne sige mig, hvor mange Procent udover de 14 den norske Krone vilde være sunket, hvis Guldtolden ikke var blevet indført. Jeg tror overhovedet, at vi i nogen Grad skal anerkende, at Udlandet dog ogsaa handler ud fra Fornuftgrunde, naar der foretages et eller andet, selv om det ikke er efter vor personlige Smag.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sluttede sig til sidst til Tanken om en samlet Overvejelse af Situationen, og jeg kan selvfølgelig kun være glad over ogsaa fra den Side at faa Tilslutning til en saadan Forhandling, blot i det beskedne Haab, at Bidraget denne Gang maa blive noget mindre negativt, end det hidtil har været; thi naar der fra radikal Side nu kaldes paa,

at der skal gøres et eller andet, vil jeg sige, at det har vi hørt før, men det betød altid, at naar Flertallet foretog sig eet, viste det sig, at de Radikale ønskede et andet. Jeg tror dog, at denne Taktik ikke gaar længere, og jeg vil heller ikke haabe, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard med sine Ord i Dag har villet mene, at man skulde gøre noget lignende.

Jeg vil gerne rette et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, som ogsaa var inde paa en Omtale af Guldtolden. Det ærede Medlem mente, at det vilde være overflødig at indføre den Industribeskyttelse, som efter det ærede Medlems Mening indeholdtes i Guldtolden, idet Industrien havde Beskyttelse nok i Forvejen her i Landet. Jeg vil her til det ærede Medlem Hr. Pinstrup sige, hvad jeg meget stærkt har betonet, da jeg første Gang havde Ordet om denne Sag for nogle Uger siden, at der kan meget rigtigt ikke tænkes nogen stærkere Beskyttelse for den indenlandske Produktion eller nogen stærkere Præmie for den danske Eksport end den Beskyttelse og den Præmie, der ligger i det vedvarende Fald af den danske Krone; men en saadan kunstig Beskyttelse ønsker vi ikke for de danske Byerhverv, og jeg tror heller ikke, man ønsker det indenfor det danske Landbrug. Deri er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Pinstrup, og jeg hørte med Glæde hans Bemærkninger paa dette Punkt; den virkelige Beskyttelse, som indeholdes i Situationen, er den, der fremkommer ved Kronefaldet. Men vi har ønsket at bringe vor Økonomi tilbage paa en sund Basis, og jeg er sikker paa, at alle Erhverv vil medvirke til, at dette naas, i hvert Fald vil Industrien det.

Naar det ærede Medlem Hr. Pinstrup udtalte en Forundring over, at Landmændene i det konservative Folkeparti har været med til at stille dette Forslag, har allerede min ærede Partifælle, det ærede Medlem Hr. Ulrich svaret herpaa. Hele vor Gruppe staar samlet om dette Forslag, som vi har fremsat som Anvisning paa et positivt Middel til at komme ud af den foreliggende Situation, og det forekommer mig, at det tilkommer andre at anvise endnu bedre Veje, hvis vi skal kunne følge disse. Kan saadanne anvises, er vi villige til at gaa med dertil, det har jeg gentagne Gange fremhævet. Fra vor Side er der intet doktrinært eller fanatisk i vor Opfattelse af den øjeblikkelige Situation eller de Midler, vi skal vælge.

Naar det ærede Medlem Hr. Pinstrup var inde paa at omtale den Overpris, som